

מסורת הש"ס

(ט) שוה כסף ככסף. גני קידושין כסף כתיב ושוה כסף חתרבי ככסף כדלמרינן לקמן ישיב לרבות שוה כסף הלכך כי כסף בעיני דקדוק:
מקום כסף מקנהו. כעבד עברי כתיב: ישיב גאלוהו. ישיב קרא יתירא וכו' דמתי למכתב לפיכך גאלוהו לרבות שוה כסף לענין פדיון וכו' דמיפרוק ביה חיקוויי נמי מקנה ביה דכתיב גאלוהו מכסף מקנתו:
וכיון דלא קייץ לא. וה"ק ואינו נקנה בתבואה וכלים אלא אי"כ קץ דמיה:
כסורה כסף וכו'. כסורה דמיס הוא נקנה בין שנתנין עליו כסף בין שוה כסף כסורה דמיס אקני ולא כסורה חליפין שדקך לעשות חליפין בתבואה וכלים ללא שגמיר (רות ד) שקף איש נעלו ותבואה נמי דכתיב (שם) כל דבריו:
ולרב נהמן דאמר. כפרת הכב פירי לא עבדי חליפין אס נתן תבואה כסורה חליפין כמו סודר לקנות כן ואם לא שום דבר נחליפין לא קני והאי כל דבר מפרש ליה (ה) דהכל נקנה כסורה וכלים היינו חליפין מאי איכא למימר:
אלא לעולם. ואינו נקנה בתבואה וכלים דקאמר דלית בהו שוה פרוטה:
מקרבא כסורה. מומנין ליהנות מהם:
לפדיון בני. לחמש סלעים של פדיון הבכור דכתיב (וי) ופדיוו מנח חמש מפרש עברך כסף חמשת שקלים:
לא אמר כלום. אפי' נתנו להכין:
כל כמנייה. כי אמר נתמס סלעים כמנייה:
דשוי. ואפי' הכי קמי רישא לא אמר כלום הואיל ולא נישמו:
לדידי שוי לי. הני שס אותו לעלמי ואקבלו כן:
דגברא רבה הוא. ולא אילי גבולו ורשא:
מקוני. שס מקום:
נתנו לה דינר. מיד מקודשת דקבלה ליה לשס קידושין ועי' שיליס תנא:
הרשות בידו. שחין הקידושין תלין עד שתקבל את כולו ואת אמרת ששקטת:
במנה ו. לדעתה אכולה:
דינר רע. לקמן מפרש:
כילד דאמר (ה) במנה ו. ומנאל חסר דינר אינה מקודשת והיני דמסמרא רבא אחד לחור הרשות בידו:
מסמרא. דפרושי מפרש:
השאל במנה ססס. תנא ליה דיכולים לחזור כל זמן שלא קבלה את כולה:
במנה ו. ומנאל חסר (ו) השתא לא קבלה כולה מיבעי' דמני דרשא:
מונה וכו' שחין. אפי' דלמר במנה ססס וכו' דחזימיה מנה והולך דעמה אכולה אכל כי לא נתן לה אלא דינר וקבלתיה ודלי לשס קידושין קבלתיה ועל מנת שיליס:
דאישתכח בניו וכו'. ולא הכירה זו ממחילה שהיא מעורב בנייהס:
היינו דינר של נתמס. ואמאי מקודשת מנה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

אף שוה כסף נמי דקייץ אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא...
מכסף מקנתו בכסף הוא נקנה ואינו נקנה בתבואה וכלים האוי תבואה וכלים היכי דמי אילימא דלא כולל לשיב גאלוהו אמר רחמנא...
כסף בכסף ואי דלית בהו שוה פרוטה מאי איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי...
אויך ה"ק כסורה כסף הוא נקנה ואין נקנה בתורת תבואה וכלים ומאי ניהו חליפין ולרב נהמן...
דאמר פירות לא עבדי חליפין מאי איכא למימר אלא לעולם דלית בהו שוה פרוטה וקאמר תנא איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי לא מביעיא כסף דאי אית בהו שוה פרוטה אין אי לא אכל תבואה וכלים אימא...
הנתייהו גמר ומקני נפשיה קא משמע לן אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא...
לפדיון בני טלית זה לפדיון בני לא אמר כלום עגל זה בחמש סלעים לפדיון בני טלית זו בחמש סלעים לפדיון בני בנו פדוי האי פדיון היכי דמי אילימא דלא שוי כל כמנייה אלא לאו אף על גב דשוי וכו' דלא קייץ לא לא לעולם דלא שוי וכו' דקביל כהן עילויה כי הא דרב כהנא שקיל סודרא...
פדיון הבן אמר ליה ליה לדידי חוי לי חמש סלעים אמר רב אשי לא אמרן אלא כגון רב כהנא דגברא רבה הוא...
ארישיה אבל כולי עלמא לא כי הא דמר בר רב אשי זבן סודרא מאימיה רבבי מקובי שוי עשרה...
התקדשי לה במנה ונתן לה דינר הרי זו מקודשת וישלים מאי מעמא כיון דאמר לה מנה ויהב לה דינר כמאן דאמר לה על מנת דמי...
אומר רב הונא...
אומר רב יבל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי מיתביב...
התקדשי לי במנה והיה מונה והולך ורצה אחד מהן לחזור אפילו בדינר האחרון הרשות בידו...
הכא במאי עסקינן דאמר במנה זו היא מרסיפא במנה זו רישא במנה סתם דקא תני סיפא...
אמר לה התקדשי לי במנה זו ומצא מנה חסר דינר אי דינר של נחשת אינה מקודשת...
דינר רע זו מקודשת ויחליף לה רישא וסיפא דאמר במנה זו ופרושי קא מפרש רצה אחד מהן לחזור אפי' בדינר האחרון הרשות בידו...
כיצד כגון דאמר לה במנה זו והכי נמי מסתברא דאי ס"ד רישא במנה סתם השתא במנה סתם לא הוה קידושי במנה זו מביעיא אי משום הא לא איריא תנא סיפא לגלוי רישא שלא תאמר רישא במנה זו אבל במנה סתם הוה קידושין תנא סיפא במנה זו מכלל דרישא במנה סתם ואפילו הכי לא הוה קידושין רב אשי אמר מנה והולך שאני דעתה אכולה היא דינר של נחשת היכי דמי אי דיעה ביה הא סברה וקבלה אף צריא דיהביה...
ניהליה כליאיה אי נמי דאשתכח ליה בניו וזו היא דינר רע היכי דמי אי דלא נפיק היינו דינר של נחשת אמר רב פפא...
כגון דנפיק על ידי הרחק:
אמר רבא אמר רב נחמן לא אמר לה התקדשי לי במנה והניח לה משכון עליה אינה מקודשת מנה

ח. עין משפט

אף שוה כסף נמי דקייץ אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא...
מכסף מקנתו בכסף הוא נקנה ואינו נקנה בתבואה וכלים האוי תבואה וכלים היכי דמי אילימא דלא כולל לשיב גאלוהו אמר רחמנא...
כסף בכסף ואי דלית בהו שוה פרוטה מאי איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי...
אויך ה"ק כסורה כסף הוא נקנה ואין נקנה בתורת תבואה וכלים ומאי ניהו חליפין ולרב נהמן...
דאמר פירות לא עבדי חליפין מאי איכא למימר אלא לעולם דלית בהו שוה פרוטה וקאמר תנא איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי לא מביעיא כסף דאי אית בהו שוה פרוטה אין אי לא אכל תבואה וכלים אימא...
הנתייהו גמר ומקני נפשיה קא משמע לן אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא...
לפדיון בני טלית זה לפדיון בני לא אמר כלום עגל זה בחמש סלעים לפדיון בני טלית זו בחמש סלעים לפדיון בני בנו פדוי האי פדיון היכי דמי אילימא דלא שוי כל כמנייה אלא לאו אף על גב דשוי וכו' דלא קייץ לא לא לעולם דלא שוי וכו' דקביל כהן עילויה כי הא דרב כהנא שקיל סודרא...
פדיון הבן אמר ליה ליה לדידי חוי לי חמש סלעים אמר רב אשי לא אמרן אלא כגון רב כהנא דגברא רבה הוא...
ארישיה אבל כולי עלמא לא כי הא דמר בר רב אשי זבן סודרא מאימיה רבבי מקובי שוי עשרה...
התקדשי לה במנה ונתן לה דינר הרי זו מקודשת וישלים מאי מעמא כיון דאמר לה מנה ויהב לה דינר כמאן דאמר לה על מנת דמי...
אומר רב הונא...
אומר רב יבל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי מיתביב...
התקדשי לי במנה והיה מונה והולך ורצה אחד מהן לחזור אפילו בדינר האחרון הרשות בידו...
הכא במאי עסקינן דאמר במנה זו היא מרסיפא במנה זו רישא במנה סתם דקא תני סיפא...
אמר לה התקדשי לי במנה זו ומצא מנה חסר דינר אי דינר של נחשת אינה מקודשת...
דינר רע זו מקודשת ויחליף לה רישא וסיפא דאמר במנה זו ופרושי קא מפרש רצה אחד מהן לחזור אפי' בדינר האחרון הרשות בידו...
כיצד כגון דאמר לה במנה זו והכי נמי מסתברא דאי ס"ד רישא במנה סתם השתא במנה סתם לא הוה קידושי במנה זו מביעיא אי משום הא לא איריא תנא סיפא לגלוי רישא שלא תאמר רישא במנה זו אבל במנה סתם הוה קידושין תנא סיפא במנה זו מכלל דרישא במנה סתם ואפילו הכי לא הוה קידושין רב אשי אמר מנה והולך שאני דעתה אכולה היא דינר של נחשת היכי דמי אי דיעה ביה הא סברה וקבלה אף צריא דיהביה...
ניהליה כליאיה אי נמי דאשתכח ליה בניו וזו היא דינר רע היכי דמי אי דלא נפיק היינו דינר של נחשת אמר רב פפא...
כגון דנפיק על ידי הרחק:
אמר רבא אמר רב נחמן לא אמר לה התקדשי לי במנה והניח לה משכון עליה אינה מקודשת מנה

עין משפט

אף שוה כסף נמי דקייץ אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא...
מכסף מקנתו בכסף הוא נקנה ואינו נקנה בתבואה וכלים האוי תבואה וכלים היכי דמי אילימא דלא כולל לשיב גאלוהו אמר רחמנא...
כסף בכסף ואי דלית בהו שוה פרוטה מאי איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי...
אויך ה"ק כסורה כסף הוא נקנה ואין נקנה בתורת תבואה וכלים ומאי ניהו חליפין ולרב נהמן...
דאמר פירות לא עבדי חליפין מאי איכא למימר אלא לעולם דלית בהו שוה פרוטה וקאמר תנא איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי לא מביעיא כסף דאי אית בהו שוה פרוטה אין אי לא אכל תבואה וכלים אימא...
הנתייהו גמר ומקני נפשיה קא משמע לן אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא...
לפדיון בני טלית זה לפדיון בני לא אמר כלום עגל זה בחמש סלעים לפדיון בני טלית זו בחמש סלעים לפדיון בני בנו פדוי האי פדיון היכי דמי אילימא דלא שוי כל כמנייה אלא לאו אף על גב דשוי וכו' דלא קייץ לא לא לעולם דלא שוי וכו' דקביל כהן עילויה כי הא דרב כהנא שקיל סודרא...
פדיון הבן אמר ליה ליה לדידי חוי לי חמש סלעים אמר רב אשי לא אמרן אלא כגון רב כהנא דגברא רבה הוא...
ארישיה אבל כולי עלמא לא כי הא דמר בר רב אשי זבן סודרא מאימיה רבבי מקובי שוי עשרה...
התקדשי לה במנה ונתן לה דינר הרי זו מקודשת וישלים מאי מעמא כיון דאמר לה מנה ויהב לה דינר כמאן דאמר לה על מנת דמי...
אומר רב הונא...
אומר רב יבל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי מיתביב...
התקדשי לי במנה והיה מונה והולך ורצה אחד מהן לחזור אפילו בדינר האחרון הרשות בידו...
הכא במאי עסקינן דאמר במנה זו היא מרסיפא במנה זו רישא במנה סתם דקא תני סיפא...
אמר לה התקדשי לי במנה זו ומצא מנה חסר דינר אי דינר של נחשת אינה מקודשת...
דינר רע זו מקודשת ויחליף לה רישא וסיפא דאמר במנה זו ופרושי קא מפרש רצה אחד מהן לחזור אפי' בדינר האחרון הרשות בידו...
כיצד כגון דאמר לה במנה זו והכי נמי מסתברא דאי ס"ד רישא במנה סתם השתא במנה סתם לא הוה קידושי במנה זו מביעיא אי משום הא לא איריא תנא סיפא לגלוי רישא שלא תאמר רישא במנה זו אבל במנה סתם הוה קידושין תנא סיפא במנה זו מכלל דרישא במנה סתם ואפילו הכי לא הוה קידושין רב אשי אמר מנה והולך שאני דעתה אכולה היא דינר של נחשת היכי דמי אי דיעה ביה הא סברה וקבלה אף צריא דיהביה...
ניהליה כליאיה אי נמי דאשתכח ליה בניו וזו היא דינר רע היכי דמי אי דלא נפיק היינו דינר של נחשת אמר רב פפא...
כגון דנפיק על ידי הרחק:
אמר רבא אמר רב נחמן לא אמר לה התקדשי לי במנה והניח לה משכון עליה אינה מקודשת מנה

תורה אור השלם

אם ער רבות בשנים לפיכך ישיב גאלוהו כמקרא מקנהו. יקרא בה נא מוסף רש"י פירוש לא עבדי חליפין. לא דבר אילי וכו' ואפילו שוה הכנה וכו' ומתוס דפירי שמי נקט פירי וקמח ביה. אמר רב מעבדיו. על מנת כן וק' קמח על דינר של רע. אפילו יחליף מי אס על ידי הרחק אלא דמי לדינר של נחשת אפילו יחליף כלל ורש"י ר"ף.

מוסף תוספות

א. תוס' ט"ו כתוב עבר כעניי נקנה דתניא לקמן (כב) ויקנה את עצמו בחליפין כדמסייע בפי השולח וכו'. (עי' רש"י: ש"ס חליפין דמי ליקפו וכל היכא דכסף קני חליפין שוי קני לבר אשאי וכו'. חסין נישין לט: דיה שישו. ב. דאי לישתא כתיבא מניל דבעני סדיר דקין וילמא שאני הכא דקין שישא ולא סבה דעתי. חסין אשאי. ג. חד כתיב רב ורבי ויחון וחד כתיב רב אשי. והראשון היה כהן. חסין יריד: רוב כהנא שאכל בשביל אשתו והו לארץ וישאל דמיק נהול כתיב שלא היה כהן. חסין חליפין קילב. ד. הייבויבא דיה רב כהנא כתיב דכמנה עמיל מ"ה ה' סלעים שלמים נתן לו וכהן כהן דקיסיל דמסמיל שסמ מנה ובעלים מכותו חזרין וזכין בהם אבל היכא דמקדשי לא שוין ה' סלעים לא קימ בעית נתיב של חורב דנהיב שיקן תפודה לכהן ה' סלעים. ה. והא דאי אצטרין לאשמועינן הני חרובי דהאי דינר אחר והאי דינר אחר. רש"י א. ו. ודלאו ע"ס שאקין לך מנה קאמר. שם.

אם ער רבות בשנים לפיכך ישיב גאלוהו כמקרא מקנהו. יקרא בה נא מוסף רש"י פירוש לא עבדי חליפין. לא דבר אילי וכו' ואפילו שוה הכנה וכו' ומתוס דפירי שמי נקט פירי וקמח ביה. אמר רב מעבדיו. על מנת כן וק' קמח על דינר של רע. אפילו יחליף מי אס על ידי הרחק אלא דמי לדינר של נחשת אפילו יחליף כלל ורש"י ר"ף.
מוסף תוספות
א. תוס' ט"ו כתוב עבר כעניי נקנה דתניא לקמן (כב) ויקנה את עצמו בחליפין כדמסייע בפי השולח וכו'. (עי' רש"י: ש"ס חליפין דמי ליקפו וכל היכא דכסף קני חליפין שוי קני לבר אשאי וכו'. חסין נישין לט: דיה שישו. ב. דאי לישתא כתיבא מניל דבעני סדיר דקין וילמא שאני הכא דקין שישא ולא סבה דעתי. חסין אשאי. ג. חד כתיב רב ורבי ויחון וחד כתיב רב אשי. והראשון היה כהן. חסין יריד: רוב כהנא שאכל בשביל אשתו והו לארץ וישאל דמיק נהול כתיב שלא היה כהן. חסין חליפין קילב. ד. הייבויבא דיה רב כהנא כתיב דכמנה עמיל מ"ה ה' סלעים שלמים נתן לו וכהן כהן דקיסיל דמסמיל שסמ מנה ובעלים מכותו חזרין וזכין בהם אבל היכא דמקדשי לא שוין ה' סלעים לא קימ בעית נתיב של חורב דנהיב שיקן תפודה לכהן ה' סלעים. ה. והא דאי אצטרין לאשמועינן הני חרובי דהאי דינר אחר והאי דינר אחר. רש"י א. ו. ודלאו ע"ס שאקין לך מנה קאמר. שם.

אם ער רבות בשנים לפיכך ישיב גאלוהו כמקרא מקנהו. יקרא בה נא מוסף רש"י פירוש לא עבדי חליפין. לא דבר אילי וכו' ואפילו שוה הכנה וכו' ומתוס דפירי שמי נקט פירי וקמח ביה. אמר רב מעבדיו. על מנת כן וק' קמח על דינר של רע. אפילו יחליף מי אס על ידי הרחק אלא דמי לדינר של נחשת אפילו יחליף כלל ורש"י ר"ף.
מוסף תוספות
א. תוס' ט"ו כתוב עבר כעניי נקנה דתניא לקמן (כב) ויקנה את עצמו בחליפין כדמסייע בפי השולח וכו'. (עי' רש"י: ש"ס חליפין דמי ליקפו וכל היכא דכסף קני חליפין שוי קני לבר אשאי וכו'. חסין נישין לט: דיה שישו. ב. דאי לישתא כתיבא מניל דבעני סדיר דקין וילמא שאני הכא דקין שישא ולא סבה דעתי. חסין אשאי. ג. חד כתיב רב ורבי ויחון וחד כתיב רב אשי. והראשון היה כהן. חסין יריד: רוב כהנא שאכל בשביל אשתו והו לארץ וישאל דמיק נהול כתיב שלא היה כהן. חסין חליפין קילב. ד. הייבויבא דיה רב כהנא כתיב דכמנה עמיל מ"ה ה' סלעים שלמים נתן לו וכהן כהן דקיסיל דמסמיל שסמ מנה ובעלים מכותו חזרין וזכין בהם אבל היכא דמקדשי לא שוין ה' סלעים לא קימ בעית נתיב של חורב דנהיב שיקן תפודה לכהן ה' סלעים. ה. והא דאי אצטרין לאשמועינן הני חרובי דהאי דינר אחר והאי דינר אחר. רש"י א. ו. ודלאו ע"ס שאקין לך מנה קאמר. שם.

אם ער רבות בשנים לפיכך ישיב גאלוהו כמקרא מקנהו. יקרא בה נא מוסף רש"י פירוש לא עבדי חליפין. לא דבר אילי וכו' ואפילו שוה הכנה וכו' ומתוס דפירי שמי נקט פירי וקמח ביה. אמר רב מעבדיו. על מנת כן וק' קמח על דינר של רע. אפילו יחליף מי אס על ידי הרחק אלא דמי לדינר של נחשת אפילו יחליף כלל ורש"י ר"ף.
מוסף תוספות
א. תוס' ט"ו כתוב עבר כעניי נקנה דתניא לקמן (כב) ויקנה את עצמו בחליפין כדמסייע בפי השולח וכו'. (עי' רש"י: ש"ס חליפין דמי ליקפו וכל היכא דכסף קני חליפין שוי קני לבר אשאי וכו'. חסין נישין לט: דיה שישו. ב. דאי לישתא כתיבא מניל דבעני סדיר דקין וילמא שאני הכא דקין שישא ולא סבה דעתי. חסין אשאי. ג. חד כתיב רב ורבי ויחון וחד כתיב רב אשי. והראשון היה כהן. חסין יריד: רוב כהנא שאכל בשביל אשתו והו לארץ וישאל דמיק נהול כתיב שלא היה כהן. חסין חליפין קילב. ד. הייבויבא דיה רב כהנא כתיב דכמנה עמיל מ"ה ה' סלעים שלמים נתן לו וכהן כהן דקיסיל דמסמיל שסמ מנה ובעלים מכותו חזרין וזכין בהם אבל היכא דמקדשי לא שוין ה' סלעים לא קימ בעית נתיב של חורב דנהיב שיקן תפודה לכהן ה' סלעים. ה. והא דאי אצטרין לאשמועינן הני חרובי דהאי דינר אחר והאי דינר אחר. רש"י א. ו. ודלאו ע"ס שאקין לך מנה קאמר. שם.

אם ער רבות בשנים לפיכך ישיב גאלוהו כמקרא מקנהו. יקרא בה נא מוסף רש"י פירוש לא עבדי חליפין. לא דבר אילי וכו' ואפילו שוה הכנה וכו' ומתוס דפירי שמי נקט פירי וקמח ביה. אמר רב מעבדיו. על מנת כן וק' קמח על דינר של רע. אפילו יחליף מי אס על ידי הרחק אלא דמי לדינר של נחשת אפילו יחליף כלל ורש"י ר"ף.
מוסף תוספות
א. תוס' ט"ו כתוב עבר כעניי נקנה דתניא לקמן (כב) ויקנה את עצמו בחליפין כדמסייע בפי השולח וכו'. (עי' רש"י: ש"ס חליפין דמי ליקפו וכל היכא דכסף קני חליפין שוי קני לבר אשאי וכו'. חסין נישין לט: דיה שישו. ב. דאי לישתא כתיבא מניל דבעני סדיר דקין וילמא שאני הכא דקין שישא ולא סבה דעתי. חסין אשאי. ג. חד כתיב רב ורבי ויחון וחד כתיב רב אשי. והראשון היה כהן. חסין יריד: רוב כהנא שאכל בשביל אשתו והו לארץ וישאל דמיק נהול כתיב שלא היה כהן. חסין חליפין קילב. ד. הייבויבא דיה רב כהנא כתיב דכמנה עמיל מ"ה ה' סלעים שלמים נתן לו וכהן כהן דקיסיל דמסמיל שסמ מנה ובעלים מכותו חזרין וזכין בהם אבל היכא דמקדשי לא שוין ה' סלעים לא קימ בעית נתיב של חורב דנהיב שיקן תפודה לכהן ה' סלעים. ה. והא דאי אצטרין לאשמועינן הני חרובי דהאי דינר אחר והאי דינר אחר. רש"י א. ו. ודלאו ע"ס שאקין לך מנה קאמר. שם.

נקט שמי שרצה לנתן מנה אינו מונה לו פרוטה אלא בדינין שמקצו חשיבנו. ודינר הוא כמו שפוט של כסף ואי מנת כדמפרש לקמן (כו. א). ואיכא מ"ד שאניס שלא השלים לה המנה צריכה. וט. וטעם הוא כיון דבית בין תנאי זה לשאר תנאים. במנה זה. מופט כל המנה ולא חלו הקדושין עד שהגיע בידה כל המנה. אבל במנה סתם אפילו מנה והולך מקודשת בדינר הראשון שנתן לה. רב אשי אמר. אפילו במנה סתם אם היה מנה והולך אינה מקודשת עד שהגיע בידה כל המנה. ד. דיה הלכתא כר' אליעזר. דיעה ביה. שהכירה אותו ומחלה אותו הדינר. שפענין מיהא דאניג' דאמרינן לו דקדושין לא בנינו אלא אמר לה התקדשי במאה דינים יכולה היא למחול מקצתם הואיל ומגיע בידה פרוטה. בלילה. ולא הכירה. בני דזי. ולא ארשו. חסין יחליף אותו הואיל ואינה יכולה להוציא ברוח. ומיהו יחליף אותו הואיל ואינה יכולה להוציא בלא טורח. תוספתא. ו. ואם האשה בעת תהלה אסרה לו (תני) לך לי קדושין וקדשי סתם. הואיל ותבעה האיש תחלה היא אסרה לו כבר שלא תקדש לו אלא במאמץ. ודאי על כנת ליתן מאמץ קדש. ומנה או מאמץ סתם הוא זה ומקודשת מכה שנתן לה והוא ישלים הפאמץ. מיהו אם אינו רוצה להשלים אינה מקודשת כדפרשנו לעיל כבי הייא רבא אליעזר. (וכן המוכר חפץ לחבירו וכו') בעתה זה את זה. אם הוליקו תבע ואמר לו קנה החפץ ותנו לו (ועי' דברי לוקח). אם הוליקו תבע ואמר לו חן לי החפץ וכו' ומשכן (יעשו דברי מוכר). ע"כ התוספתא פ"ב (ר"א).